

Verbs de comunicació (II)

La diferència que hi ha entre dues oracions de significació equivalent com *El vaig assabentar d'aquell fet* i *Li vaig comunicar aquell fet* és que en la primera el complement de designació personal és directe (*el*) i en la segona és indirecte (*li*), i que el complement que designa la cosa comunicada en la primera s'introdueix per mitjà de la preposició *de* i en la segona és directe. Aquestes dues estructures són les que, tal com dèiem ahir, divideixen els verbs de comunicació en dos grups, amb l'excepció, però, del verb *advertir*, el qual permet totes dues construccions: *El vaig advertir d'aquell fet* i *Li vaig advertir aquell fet*. Aquests dos grups comprenen també algunes locucions verbals: *posar al corrent* forma part del primer i *fer saber* del segon. Diem, així, *El vaig posar al corrent del que passava*, però *Li vaig fer saber el que passava*.

Cal tenir en compte, d'una banda, que les formes dels pronoms acusatiu i datiu (això és, de complement directe i indirecte), només difereixen en la tercera persona del singular, i de l'altra, que la preposició que introdueix un complement verbal, cau o abdica quan aquest complement és una oració subordinada amb la conjunció *que* com a element d'enllaç. Això fa que dues oracions com *Em va informar que no vindria* i *Em va fer saber que no vindria*, o com *Els va assabentar que havia dimitit* i *Els va comunicar que havia dimitit*, tinguin aparentment la mateixa estructura, és a dir, siguin construïdes idènticament. La diferència reapareix amb altres complements: *La va informar de la seva arribada* i *Li va fer saber la seva arribada*, *Va assabentar el president de la seva dimissió* i *Va comunicar la seva dimissió al president*.

Amb el verb *donar* i un substantiu com és ara *coneixement*, *notícia*, *raó*, *part*, *compte*, etc., com a complement directe, formem frases verbals, que bé podem anomenar locucions, i que equivalen a verbs de comunicació. Es construeixen amb un complement indirecte de designació personal i un que designa la cosa comunicada introduït per la preposició *de*: *Li vaig donar notícia de la seva arribada*, *No em donen raó del que ha passat*, *Ens en van donar compte*. Hi ha, encara, el verb *parlar*, que pot usar-se també amb els mateixos complements que aquestes locucions: *Li vam parlar d'aquesta qüestió*, *No li'n parla mai*.